

[Korsgaard.]

Overraskelse, at Budget og Statsregnskab paa dette Omraade aldeles ikke passer sammen.

Kan jeg saaledes paa dette Punkt kun udtale mig anerkendende overfor den højtærede Minister for offentlige Arbejder, er der et andet Punkt, hvor jeg ikke kan gøre det. Det er nu et fuldkomment Side-spring, men jeg vilde gerne henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa dette Punkt. Højest muligt vil han sige, at det kommer ham ikke ved. Det drejer sig om et Forhold vedrørende Radioen. Der er noget, der hedder en Radioavis, og det er formentlig en Avis, der skulde meddele Tingene, som de er, og som ikke skulde lave noget forkert. Den Mand, der staar med Ansvaret for denne Radioavis og for Referaterne her fra Rigsdagen, skulde altsaa med andre Ord være i Besiddelse af nogen politisk Forstand; men jeg nærer mine Bekymringer i saa Henseende.

I Lørdags var jeg ikke til Stede her i Rigsdagen — det er højtideligt meddelt i „Fyns Tidende“, og jeg fører det atter herigennem videre til Rigsdagstidende, at jeg sammen med mange andre ikke var her; jeg haaber, at „Fyns Tidende“s Referent, som vel er til Stede, noterer det med Tilfredshed —, men jeg hørte Radioavis Lørdag Aften. Og dér hørte jeg til min store Overraskelse, at det ærede Medlem Hr. Ulrich overfor Jordlovene havde sagt, at han gav Venstres Standpunkt om en valgfri Ordning med Hensyn til Fæste eller Ikke-Fæste sin Tilslutning. Naar nu dog vist alle ved, at er der noget, vi fra konservativ Side ikke vil have noget med at gøre, er det Fæste, kunde jeg naturligvis sige mig selv: Dette kan ikke være rigtigt. Og det var det naturligvis heller ikke. Man kan sige, at det er en ligegyldig Ting, maaske og maaske ikke, om Radioavisen refererer rigtigt eller ikke, men jeg maa sige, at skal vi overhovedet have korte Rigsdagsreferater gennem Radioen, maa de være rigtige, ellers maa jeg bede mig fritaget for dem.

Jeg henstiller altsaa til den højtærede Minister og til Radoraadet, eller hvem der nu skal tage sig af det, om de ikke vil faa en Mand med politisk Hjerne til at passe det Arbejde, for den Mand, der har Ansvaret herfor, kan sikkert ikke have nogen saadan. Altsaa til behagelig Overvejelse.

Jeg vender derefter tilbage til det mere finansielle og gaar til § 5, som jo er den alt dominerende med Hensyn til, hvorledes

Balancen de forskellige Aar bliver. Dér er det interessant at se, at Skatteparagraffen, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard ogsaa var inde paa, viser stærk Stigning. Begynder vi med Aaret 1926—27, viser § 5 en Indtægt paa 384 Mill. Kr. Der kommer saa et stærkt Fald ned til 362 Mill. for 1927—28 og igen med 20 Mill. Kr. nedad til 1928—29, hvilket Aar jo ogsaa giver et meget daarligt finansielt Resultat, af den og for saa vidt ogsaa af andre Grunde.

Tager vi 1929—30, vokser Tallet fra 342 Mill. Kr. til 364 Mill. Kr., og yderligere vokser det fra 1929—30 til Finansaaret 1930—31 til ca. 368 Mill. Kr., altsaa for det sidstes Vedkommende en Stigning paa rundt regnet 4 Mill. Kr. Men til disse 4 Mill. Kr. skal der for det første lægges 2 Mill. Kr., som Forbrugsskatterne vil give mere end anslaaet paa Finanslov og Tillægsbevillingslov tilsammen. Yderligere skal der saa, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har nævnt, og som Finansministeren i alt Fald ved anden Lejlighed har nævnt, lægges ca. 6 Mill. Kr. til paa Grund af Restaurationsskattens Bortfald, og endvidere skal der tillægges rundt regnet 3 Mill. Kr. paa Grund af en anden Regnskabsopstilling med Hensyn til en Del af de saakaldte Vejmillioner, idet de jo nu i Modsætning til tidligere fradrages Indtægtssiden, medens de tidligere stod paa Indtægtssiden og saa stod som Udgift paa Paragraffen for Ministeriet for offentlige Arbejder.

Lægger man disse Tal sammen, vil man se, at der i Virkeligheden er Tale om en overordentlig stor Stigning, rundt regnet vistnok ca. 15 Mill. Kr. Ser man atter paa, hvorfra denne store Stigning kommer, viser det sig, at den direkte Beskatning giver 3—4 Mill. Kr.

Det, der imidlertid klodser noget i denne Forbindelse, er imidlertid Forbrugsafgifterne. For Aarene 1926—27 til 1930—31 er Tallene følgende: for 1926—27 208,6 Mill. Kr., for 1927—28 205,6 Mill. Kr., for 1928—29 202,6 Mill. Kr., for 1929—30 springer Tallet op til 224,5 Mill. Kr., og for det sidste Aar er Tallet 229 Mill. Kr.

For Toldafgifternes Vedkommende ligger Tallene saaledes: 88,2 Mill. Kr. for det første Aar, 88,5 Mill. Kr. for det andet, 89,6 Mill. Kr. for det tredje Aar, saa springer de op med 13 Mill. til 102 Mill. Kr. for det fjerde Aar og til 106 Mill. Kr. for det femte Aar.

Sammenholder man de samlede Tal for Forbrugsafgifter og Toldafgifter, vil